

نقش علامه حلی در گسترش حیات سیاسی - اجتماعی تشیع در عصر ایلخانی

نصرت خاتون علوی^۱

۱- عضو هیات علمی گروه آموزشی تاریخ دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه ولایت ایرانشهر

چکیده

عصر ایلخانان از مهم ترین دوره های تاریخ اسلام و ایران به شمار می رود. با هجوم مغول به فرماندهی چنگیزخان، ایران در بحران و هرج و مرج فرو رفت. حمله مغول به ایران باعث سقوط اسماعیلیان و خلافت جهان اسلام گردید. بسیاری از مراکز علمی و فرهنگی در حمله مغول به ایران از بین رفت و دانشمندان متعددی توسط مغولان کشته شدند، اما در این میان تلاش های شیعیان برای استفاده از وضع موجود جهت فعالیت های گسترده فرهنگی خود ستودنی بود. در این دوره بسیاری از علمای شیعه وارد مسائل سیاسی و اجتماعی شدند و تأثیر شگرفی بر ایلخانان و مغولان گذاشتند و توانستند باعث رونق مذهب تشیع شوند. از جمله این عالمان شیعه در عصر ایلخانی، علامه حلی بود که توانست با کمک علم و سیاست بالایی که داشت وارد دستگاه ایلخانان مغول شود و خدمات بسیار ارزنده ای جهت گسترش فرهنگی شیعی و گسترش حیات سیاسی - اجتماعی شیعیان انجام دهد. وی در دستگاه حکومتی مغولان نقش بسزایی در گرایش در گرایش ایلخانان مغول به مذهب تشیع داشت. تمامی خدمات این عالم برجسته شیعه موجب گسترش حیات سیاسی - اجتماعی شیعیان و رشد تألیف کتب و رسالات مختلف در علوم توسط دانشمندان و عالمان شیعه در عصر ایلخانان گردید. سؤال اساسی تحقیق این است که علامه حلی در گسترش حیات سیاسی - اجتماعی تشیع در عصر ایلخانی چه نقشی داشت. با توجه به اهمیت وضعیت شیعیان در این برهه از زمان این پژوهش بر آن است که دلایل و عوامل توسعه تشیع در این مقطع با تأکید بر نقش علامه حلی را مورد بررسی قرار دهد و تمرکز آن بر نقش این عالم شیعی در گسترش حیات سیاسی - اجتماعی تشیع است.

کلید واژه ها: علامه حلی، ایلخانان، فرهنگ و تمدن، تشیع، الجایتو، حیات سیاسی، حیات اجتماعی